

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

ha- Boneh

Lemberg, Shanah 1 (1904) ; damit Erscheinen eingestellt

קֹתֵם אֲצִי זַעֵם.

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12870)

בנין האומה.

מעו יצא מתוק.

יהודא בן תימא אומר הוי עו כנמר וקל כנשר
לעשות רצון אביך שבשמים (אבות פרק ה')

פחד ופרא שולט בעמינו כיום בכל מקום. בכל פינה שאנו פונים רואים אנו פנים עצובים כנואשים כי אמנם אויבינו ושונאינו מביים ושאיב גברו גם עתקו חיל גם החליפו את משטרם הישנה. האחרונים שאיב לא יכסו עוד שנאתם במשאון בלבושו אהבת חסד ורחמי שמים בקנאת דת והשכלה אך בגלוי יקראו מלחמה לנו בעם חרמינו. הראשונים מביים לא יסתפקו עוד בשבירת גדרים וסיוגים בקצוצת נטיעות כי אם בקרדומות יבאו לעקר את הכל מחללים שבתות ויויט בפרהסיא עוקרים כמה לאוין חמורים מכוששים בשרשי האמונה, כהה כל עין לראות כי עולם היהדות הולך ושטם, אור התורה מתחשך מיום ליום. כח עמינו נחלשת משעה לשעה, עניה היא וצרכיה מרובים ומתרכבים ופרנסתה מתמעטת באין על ארץ אמרתה ועל בסיס חזק עסקיה, מלחמה משנאת לאומים עליה מדר דר והולכת ומתחזקת ואין עוזר ותומך לה, לנו בני תורה רבני התלמוד מלחמת הזמן קשתה שבעתים וכמעט העולם השכה בעדינו לחמינו לחם סתרים הוא, הממשלה זריה לא תכירה אותנו למורים ורבנים ומוצא נאמן לפרנסתינו אין, ונוע ננוע תמיד בנוע עצי יער מפני רוח, גם עצם הרבנות התלמודית אין שלום בקרבה נפגעת מרבנות קבלית וחסידות, מוסרית ודרושות, הטפות והשכלית, שתי שאלות כפולות לפנינו ההורשים פתרונים בלא איחור, שאלת היהודים ויהדותה שאלת הרבנים ורבנותה, היהודים נפגעים בעוני ומחסור ושנאת לאומים, ויהדותה הולכת ונחלשת מיום ליום, רבני התלמוד נפגעים במחסור נורא ושנאת אחים, ורבנותה נחלשת מפנים הרבה.

זמן נורא כזה אשר החושך והמחסור החומרי יסורים הזמנים לא דיכיו לא הועילו, במאוסה על הטבת מצבנו המוסרי והנפשי כי עוד אדרבה גרמו להוריד פלאים את נפשינו ורוחנו לא ראינו בכל משך ימי נרדנו הארוך, בכל ימי נרדנו תמיד היה האות הזה לטובה היסורים הזמנים שנאת הלאומים כי הועילו אם מעט אם רב לרכך את לבינו הזונה, עם ישראל טהרה לבכה זככה מחשבותיה הטיבה מדותיה תקנה תורתה וכדברי החבר בספר הכוזרי (מאמר ב' ס"ל) הצרות המוצאת אותנו סיבה לתקנת תורתנו כי ועתה אהה! ירדנו פלאים עוות נמרצה בנתה ביתה בכל הנחותנו, מה גם בהנהגת ספרותנו, אהבת פרוקת עול מצאה קנה בנו היונו לחרפה בעמים כי למדו איזה מהבנים לעשות כהיותר מקולקלים שבאוחזע להיות עוי פנים וחצופים להרים יד בכל קודש ומבלי לירא אלקים ומלך, — והנה מעודי אני מתבונן אם גם בדורות שקדמו לנו אשר עוד הסימנים שקבלו חז"ל לרא עקבי דמשיחא לא היו מוכהקים ונגלים כי, מכל זאת עפ"י חובתנו לצפות לישועה (שבת ד"ל וספר חרדים פ"א מצוה סדים) נולדו בעמנו כמה צדיקים וחסידים אשר עוררו לב ישראל כי זמן אחרית הימים הניעו הישועה קרובה ופי מעבד השאור שבעיסה מעט ידיעה אמיתית בה ואחרותו, מעט תשובה אמיתית עילאה ותתאה, והועיקו על לימוד חכמת האמת הזהר וכתבו אר"י אשר נגלו באחרית הימים לתכלית זה, יאמנם טהרו לב עמינו זכנו מחשבתה עשו רבות לתקן תורתנו, ובדורינו אשר לפי סימני המוכהקים היא בלי ספק דור עקבא דמשיחא

ענות השואה
"ש שם שם
המחלה לא
ך לרפואה?
שהוא מכה

עם מרע"ה
לא הועילו
הסלע ונתן
לו בחורב
מטה. א"כ
א — ולגבי
דה מחוקק
לשנות אף
ויאמר ד
החקים וגו'
לורך אחרי
כי היא
דתכלית

כי חרפו עקבות משיחך הסימן היותר מובהק שנתנו חז"ל הוא כי חוצפא ימני ולא
 הוי דור סני בעויות וחציפות כדורינו. הסימן השני האנה דעניותא (תיקונים תקון ב"א)
 ולא הוי לנו דור סני בדאנה דעניותא (לא עניות בעצם אך הדאנה ממנה) כדורינו
 הדאנה בלע אותנו מקף רגל ועד ראש וכל מחמדינו אנו נותנים באוכל ונעו מים ועד
 ים לבקש טרף לנפשם ובדור כזה חדלו מצדוקי הרבים אשר בטח לא אלמן ישראל
 לעורר לב עמינו כי זמן עקבא דמשיחא זמן אחרית הימים הגיע הישועה קרובה ופר
 מעכב מעט ידיעה אמיתיה תשובה אמיתית ע"פ סתרי חכמת האמת ולטהר לב עמינו
 לזכך מחשבותיה ולתקן תורתינו. — והנה מצאתי תנחומין כי בן צריך הדבר להיות
 בדור אחרון בזמן עקבא דמשיחא כאשר חזו לנו נביאינו מראש. הנביא ישעיהו (ק'
 ג"ט) אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תוהו כו' כו' דרך שלום לא ידעו
 וגו' ע"כ החק משפט סמנו ולא תשיגנו צדקה כו' נקוה למשפט ואין לישועה ורחקה
 סמנו כו' פשוע וכחש בדי' כו' הרו והגו מלב דברי שקר כו' משלה ברחוב אמת וגו'
 ותהי האמת נעדרת וסר מדע משתולל וירא די וירע בעיניו כי אין משפט וירא כי אין
 איש וגו' ותושע לו זרוע וצדקתו היא סמכתהו — תאר פני דורינו בתוארים וצביונים
 האימיתיים כמעט לא החסיר אף קו אחד ונבא לנו כי וירא כי אין איש השתומם כי
 אין מפניע' לא יהי בדור ההוא אנשי חיל אשר יעמדו בפרץ להשיב רבים מעון לא
 יהיו מצדוקי הרבים אשר יפניעו. ואך דור כזה יהיה דרא דמשיחא ובא לציון גואל.
 בדור כזה ישוב ישראל מפשעיו כאשר סיים שם הנביא ואני זאת בריתי אותם אמר די.
 והנה יש בירינו לקרב הדבר אל שכלינו כי אך בדור כדורנו אשר העוות והחציפות
 גברה למעלה ראש. וראגת החיים יבלעו את כל כחותינו ומצדוקי הרבים לא יפגעו
 בעדינו. אך אז התשובה האחריות המובטחה קרובה לנו. כי ממש כמו שעלה ביד
 חכמי הרפואה האחרונים לרפאות ננופי נקף הפאקין. נרעלי [נשוכי כלבים שוטים] גם
 לננופי נקף הנורא ההודי להמציא רעלי תרופה אשר יהיו מניני רעל ומצילי רעל בן
 יעלה בירינו בני תורה רבני התלמוד אך עתה בזמן הזה תרופות כאלה להשיב פשע
 יעקב. — אחרי תאר הנביא את פני הדור ככל צבעיו החשובים מכל זאת סיים כי יהיו
 שבי פשע ביעקב ואני זאת בריתי אותם אמר די בריתי כרותה לנו הכטחה נאמנה לנו
 בתורת משה אשר לא תמוש מפניו כי בצר לך וגו' באחרית הימים ושבת עד ה' וזכמו
 שבאר ופסק גם הרמב"ם בה"ת: וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה.
 ברית כרותה לנו כי המצוה הזאת מצות התשובה קרובה לנו כי בפנינו ולבבינו לעשותה.
 [ביאור הדבר בארובה בספרנו. דבר בעתו ובקונטרס. תשובת אחרית הימים המובטחה] המצוה הזאת
 הנדרשת בעד תחיית כללת ישראל — כי תשובה לקדמתה איננה נדרשה
 מכללת ישראל וחוטאיה לבד — היא נדרשה גם מפי ישראל בני תורה
 אשר תורת די על פיהם ומלבב ישראל יחודי סגלה הקרובים אל די בלבכם הם יעשו
 את התשובה הדרושה להתקן בפיהם ולבכם וכל רישא דעמא דאתתקן כלהן סתתקנא.
 מולירי התשובה הזאת לא יהיו יחודי סגלה ראשי ישראל אשר משבמם ולמעלה נבוחים
 מעל העם. אך יהיו כהרה תקריב ללדת הם יהיו בני תורה תלמידי העם פי העם
 ולבבו. אנשים כמותם עניי המעשה גם דלים ורשים גם מחוננים במדת העוות מדה
 השולטת באחרית הימים אבל העוות שבם תהי עוות האוריותא עוות הקדושה להיות
 עו כנמר לעשות רצון אבינו שבשמים אך בידם נמסרה העבודה הזאת להביא בעמסא את
 המצוה הזאת מצות תשובה האחריתית. רעל העוות הקדושה יגלו ברבים להיות מניני
 רעל ננופי הזמני הם יתחזקו במדה זאת להיות עו כנמר ולהיות פיהם ולבכם שלם

ואת אשר יאמינו ואת אשר ידעו בנפשם ולבבם יגדו בפה מלא קבל עם ולא יתביישו אם ישחקו עליהם הצעירים. והיו בנדר בני תורה במושג אימיתי לברך על התורה תהלה. [יסדרנו עוד לתכלית זה ספרינו הילקוט ומה גם חלקיו שיחות בני תורה ברכת ישראל].

במדה זאת יתחזקו לעבוד עבודת האמת והשלום להשיב לב האבות על בנים ולב בנים על אבותם. אך ההתחזקות במדה זאת לתקן את הרעל הנורא הזה הוא התשובה הנדרשת מהם כמו שהערנו במאמר מיוחד שהדפסנו בשנת תרנ"ז בשם קול מבשרי כמו שאזיל ענותנותו של ר' זכרי' בן אבקולס החריבה בית קדשנו כן העזתי לומר כי ענותנותו של רבני התלמוד במאות הקודמות לנו (מאחר גזירת ת"ח) החריבה בית קדשינו היכל הרבנות התלמודית. היכל האמת והשלום. ונכא פה במלים מעטים את הכל עשה יפה בעתו הנה רוח ממרום נופח בעמינו מעברים שונים אשר אין כאן המקום לבארם יתבארו א"ה בספרינו "פתיחות שערים" אהבת הרוחנית והיו המוסר ונולדו בעמנו מנודים ודורשים להלהיב את העם לזה גם ספרים שונים נתחברו בזה בהדשות הרבה והנה למו נשלח הרוח בראשונה אם לא לבני תורה בעלי הכשרונות לעמל הנפש. אהבו האמת והשלום רבני התלמוד. אבל המה מענוה יתירה רבים ברחו מכל וכל ולא רצו לשמוע ולדעת ורבים כפפו ראשם ונודעו בעמינו אנשים מיוחדים אשר התגדרו בעבודה המוסרית על רבני התלמוד.

רוח ממרום נופח בעמינו ג"כ מעברים שונים ההתימרות בדיעת ה' ואהבתו ונולדו בעמינו צדיקים ובעלי מופת אשר המשיכו את עמינו אליהם. והנה לסי' ה' שייך הדבר הזה ולשום לב אל הדבר הזה העומד ברומו של עולם היהדות אם לא לכללות רבני התלמוד אהבו עמל ועבודה הנפשית אבל גם בזה מנודל הענוה רבים ברחו מחכמה זו ורבים כפפו ראשם ונודעה בעמינו רבנות חדשה רבנות הזהרית והחסידות בעלת פנים רבות וכיתות שונות ורבני התלמוד נשארו עומדים מרחוק.

רוח ממרום נופח להחיות לשון שפת קודשונם זאת למו נשלח הרוח הזה. אבל גם בזה מענוה יתירה ברחו רבני התלמוד מזה אין כאן המקום לדבר בזה. רוח אהבת חיים אנושיים במלא טובן המלה הדרה גם בלב עמנו עם הרושיות ותביעות חדשות. ידיעות חדשות שנודעו בתבל עם הפיץ למצא חן בעיני הממשלה וז"ה ולהפיק רצונה כי תשים בטחונה בנו להיות לה עבדים נאמנים גם על זה על רבנינו הגדולים היה החומצה להתבונן אל מעשה חכמינו הראשונים אשר מסרו נפשם למצא חן ובטחון בעיני מלכי רומי ופרס אבל גם בזה מנודל ענה סמכו על אחרים.

והנה מה שעבר עבר ואמרו חז"ל בואו ונחזיק טובה לאבותינו שחטאו שאלמלי כו'. — הנה לעינינו גם היום מדת ענוה יתירה ופסולה שולט בנו בכל פינה שאנו פונים. ראשית הטור א"ה יתחיל לנו בחובת העזות הקדושה שאנו חייבים להיות עו כנמר מבלי להתבייש באמונתנו ועבודתנו מפני המלעינים וכי נקיים ואדברה בעדותך נגד מלכים ולא אבוש ולראבון לבינו נתפשט בעמנו מליצה הודיעה הוי יהודי באהליך ואדם בצאתך וגם יראים ושלמים מתביישים להתפרסם בתורתם ועבודתם את אבינו שבשמים קבל עם.

מי לא יודה על האמת כי התורה לה' עוד כמעט כל בני תורה רבני התלמוד באהצנו יאמינו בלבבם פנימי בלי שום ספק בקדושת הזהר וכתבי הא"י אם ע"פ הסברי הק' מהרמח"ל והגרי"א ותלמידיהם אשר זה עתה זכינו לבמה ספרי הספריהם. אם ע"פ הסברי הק' הבעשי"ט ותלמידיהם אבל כולם יאמינו בפה ולב אחד כי הוא תיבת נח

יצא ימי ולא
נים תקן ב"א
מנה) כדורינו
ונעו מים ועד
אלמן ישראל
ה קרובה ומו
הר לב עמינו
הדבר להיות
ישעיהו (ק'
לום לא ידעו
שועה ורחקה
זוב אמת ונו'
וירא כי אין
דים וצביונם
השתומם כי
ים מעון לא
לציון נואל.
תם אמר ר'
והחציפות
לא יפגעו
שעלה ביד
שונים גם
לי רעל כן
זשיב פשע
ים כי יהיו
נאמנה לנו
ה' ויכמו
תשובה.
לעשותה.
[מוכחתי]
לקדמתה
בני תורה
הם יעשו
מתקנא.
ה גבוהים
פי העם
ות מדה
ה להיות
עמם את
ת מניני
ם שלם

הבונה

גילויו הזהר הוא מלאך ממרום נשלח לנו להשיב לב ישראל אל אביהם שבשמים*
 וכמיש עיד הגאון מהר"ד בפסקו להדפסת הזהר כי זכות לימודו כיו המלאך הנואל
 להשיב לב ישראל וכי על ידו יגלה עלמא דחירו והארובו בזה כל המקובלים פה אחד
 ומכל זאת מתרחקים כיום כל הרבנים מלימודיה והלומדים המעטים מסתתרים בחדרי
 חדרים מתביישים מהמלעיגים עליהם והחכמה הזאת בהורנו ירדה לעפר משה רבינו קבור
 בצולמא דלאו הגונה ליה (זהר ויקרא ר"פ) שועלי הזמן ירקדו בהיכלה לקרקר קיה עד
 כי ספק גדול לי אם יקבל גם הרב המויל את מאמרי זה מפני בושת המלעיגים על
 חכמה הזאת ואני באתי לעורר עליהם להחיותה. לא מעונה אמיתית מחסרון קדושה וטהרה
 או מחסרון ידיעות פתוחה והתחללותיה מתרחקים עתה חכמינו מלגשת אליה אחרו מצד
 אחד התירו פרושים את הדבר לכל המון בניי אמירות לשם יחוד ותפלות וכוננות ע"פ
 סתרי חכמת האמת נדפסים בסודותי תפלה ובספר חק לישראל וא"כ כללת ישראל
 עוסקים בחכמה זאת בלא טהרה וקדושה ובלא ידיעה אמיתית ומי מתרחק מאתה בעלי
 הכשרונות רבני התלמוד. ומצד השני אחרו החכמה הזאת היתה בעמינו בזמנינו ע"י
 הספרות החדשה ללעג והיא טובעת נו מבול הבורח מלהצילה הוא ממש כמו חסיד
 שוטה שהוא מבלי עולם. נא אחי בני תורה אם נרצה לפתור מעט את שאלת הרבנות
 עלינו להתרחק מהענוה הפסולה עלינו להיות עו כנסר בפינו ולבכינו לעשותה תחי
 פינו ולבכינו שזה את אשר נאמן בלבבינו אותה נניד בפומבי נניד מלכים ולא נבוש
 אם יתנו אותנו לסכלים פתיים מאמינים בדבר היוצא מן השכל. נודיע כי כמו שהיו
 וחלפו הורות רבים אשר לא האמינו גם בתורתנו הכתובה ואיתנו הנו לפתיים וסכלים
 עד כי בגלות בכל התחילו ישראל לברך על התורה תחלה הכירו גם מלכי ארץ את
 הויה אלקי ישראל ושמו הנורא כי הוא אלקי השמים. גם היום באחרות הימים יתחילו
 ישראל לברך על תורתנו שבע"פ תחלה וגם היא תהיה לאור עינים רבים [הארבנו בזה
 במאמר מיוחד תרופה סגולית למחלת עמינו] נלמדה נא לדעת את ה' בלבבינו ולדבר
 גם בפינו בשפה ברורה ופשוטה. עלינו בני תורה אם נחפוץ באמת להרים את הרבנות
 האמיתית עלינו להתלבש בעזות הקדושה להראות לעמינו כי עוד מקום הניחו לנו כל
 חכמינו להתגדר בה להרים גם עמינו גם האמת והשלום וכי זאת תעודתנו להיות תיח
 מרבים שלום לעבוד עבודת התשובה באחרות הימים האחרותיות השייכה לנו [בארנו
 בארוכה בקונטרס תשובת אחרות הימים המוכטחה וקרובה לנו בשלש דרכים לכללת
 אחרי ישראל לכללת תיח. לכללת יחידו ישראל] היא לעסק בסוד התלמוד הסביא

* ולא למותר אמרתי אם אעירה את לבב חבירי בני תורה על השאלה הנוראה
 המנקרת בתוך מוחי ולבבי עוד מוטי עלומי והוא אשר גרמה לי לאחוז בחכמה זאת
 ולחדש בה גם ספרים רבים אשר רבים יתסוהו עלי מה מקום לספרים כאלה בזמנינו
 אין ספק אצלי כי כל אחינו המאמינים עמדי בקדושת הזהר ובתבי אר"י השאלה הזאת
 נוקדת גם בלבבם אך מתביישים לגלות שאלתם ולהוציא מלבם לפומיהו השאלה היא
 שאלה ישנה לסאוד שאלת גרעון בן יואש למלאך די הנראה אלו באמרו אלו ה' עמך
 גבור החיל ויאמר אלו גרעון כי אדוני ויש הויה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת
 ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא סמצרים העלנו ה' (אף שהיינו
 נני מקרב גוי) ועתה נטשנו די השאלה ישאל כל איש הלומד בספר הזהר שומע קול
 מלאך די הדובר אלו ה' עמך גבור החיל לפעול בעולמות עליונים ויש ה' עמנו ולמה
 מצאתנו כל זאת ואין ספק אצלי כי גם תשובת המלאך נשמע אם נלך בכחינו זה וכי
 נחזיק לבטחון שמימי גם עצה ותחבולה לענן תהיה לה' ולגרעון כי אז גם היום יש
 בידנו להשיב את ישראל לאביהם שבשמים.

לידי מעשה הלכות השבת לב האבות אל הבנים ולב הבנים אל האבות אשר כפי אשר בארנו במאמרנו ההוא ובספרנו פרדס חכמת ישראל לתכלית זה נגלה לנו הוזהר וקבלת הארץ ע"י גילוי אליהו להשיב לב אבות על בנים. והדברים ארוכים ומבלי להוציא חלק נבא ברוש מלים.

שורש השבת לב האבות מעל הבנים ולב הבנים מעל האבות פרצה בגלוי אך במאה הזאת בעמינו לרגלי אשר חדרה גם בעמינו הקולטורא האירופית ורבים מבנינו טעמו מיפיותה של יפת. יסוד הבדוי הקולטורא האירופית על אחותה בת אזוא. הוא למי יותן דין הקדומה והיתרון הכבוד והנדולה אם להאבות והדורות שעברו סיבות הבנים סיבות כל שרשי האמונות והחכמות לתועלת התבל או להבנים והדורות אשר יבואו אשר התחכמו על אבותם ויתחכמו ומתפתחים בחכמות ומדעים ע"פ נסיונות הזמן והנה אבותינו מחזיקים בכל תוקף ביסוד דברי חכמינו אם הראשונים כמלאכים אנו כבני אדם אין לנו עוד נביאים כבדורות הראשונים גם לא תנאים ואמוראים כו' אבל בנינו אם טעמו מהשכלת אירופא יאמרו עם דברי החכם מכל אדם אל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה בני האדם משתלמים ומתפתחים והדברים עתיקים ומובן כי או אפשר לעשות שלום אימיתי בין האבות להבנים כי ישיבו פניהם אלה אל אלה אם לא כי יודו במקצת אלה לאלה והדבר הזה ביריבונו הוא ע"י הוזהר וכתבי הארץ ולליה. במדה אחת יוכרחו האבות המאמינים בחכמה זו וכי גילוייה היא דוקא באחרית הימים להורות לבניהם כי כן גזרה רצונו העליון להיות כל דור הולך במדה אחת מתקן מתפתח ומשתלם על חשבון הדור שקדמו אבל במדה אחרת יוכרחו הבנים המתאמרים בעמם ותורתם הכתובה להורות כי גם כל דור הולך והסר מדור שקדמו (יתבאר א"ה הדברים האלו במאמר מיוחד) — אם נרצה לפתור באמת ושלום את הרבנות התלמודית וכי תמצא מחדש את הינה אשר אברה עלינו להודיין בעזות הקדושה ולנשת אל אוה מפעל גדול כמובן "ספרותי" כי אך זה הוא כה הרבנות התלמודי אשר נמנו ונמרו תלמוד גדול שמביא לידי מעשה מפעל כזה אשר יראה לעמינו כי אמנם כאשר נעלה הזמן החדש בכל חכמתו ומעשיו כן זה לעומת זה ישנן ביריבונו ג"כ פרדס חכמתנו תיבת נח אשר בה חרשנו הרבה מאוד לאושר עמינו להשיב פשעי יעקב לרפא את המחלות הנפשיות אשר מקרוב נגלו בעמינו חלישות ורוזן העיט עצבים רעידת אברים ננופי גוף נרעלי רעל, והתורה לה' כי חנני לחבר ספרי "פרדס התקנה הישנה" במ"ח הקדמתו נדפס עוד במנהיג חלק ג. ה. שהוציא הרב מהר"ם בשם דבר שנתחדש לפתרון שאלת הרבנות.

אם הפצינו חזק כי הרבנות התלמודית תהי' לפרכה בקרב עמינו כימי ההראשנים על הנאמנים בכריתתה ומפוזרים בכל כיתות ומפלגות עמנו המתחלקים גם לפי הארצות והגוים המתגדרים חד על אחיו לתת ידם איש אל אחיו לסול מסלת האמת והשלום בין הקרובים והרחוקים בהולך נפשם להחליש וצרא דשנאת חנם אשר החריכה בית קדשינו (כתבאר לנו במאמרנו הלאומית הישראלית) כי מצאת כיתות ומפלגות בקרב עמינו נשיאת הגל האחדות איננו חסרון כלל כי אי אפשר כי תהי' דעה אחת ומפלגה אחת בעם שלם ומה גם בעמנו אשר יסוד לאומיותה היא התורה והיא אשר גזרה התחלקות העם לשבטים מיוחדים בחלקי ארץ מיוחדים וחשישה התורה בהסבת נחלה משבט לשבט עד כי דורות רבים לא התחתנו זה בזה. ואין דין יוכל נהג אלא בזמן שכל שבט יושב על חלקו המוגבל. וגם לעתיד נבא לנו הנביא כי יתייחסו ישראל מחדש לשבטיהם ולפיהם תחלק הארץ (רמב"ם הלכות מלכים פרק י"ט) אמור בזהר ויקהל

שששמים*)
מלאך הנואל
לים פה אחד
תרים בחדרי
רבינו קבור
דקר קיה עד
מלעגים על
ישה וטהרה
אחרו מצד
זכוונות ע"פ
לת ישראל
אתה בעלי
זמנינו ע"י
כמו חסיד
ת הרבנות
יתה תחי'
לא נבויש
כמו שהיו
ז וסבלים
ארץ את
ז ותחילו
כמו בזה
ולדבר
הרבנות
לנו כל
זת תח
[בארנו
לכללת
המביא
זגוראח
ז זאת
זמנינו
הזאת
ז היא
זו ה'
זאת
זחיינו
קול
זלמה
ז וכי
ז יש

ובכתבו ארזי כי י"ב פתחים ברקיע לקבל תפלת כל שבט בנוסחתו המיוחדת אליו לפי שורש נשמתו וכל בר דעת יבין כי לא בשנוי המלות התפלה הדברים אמורים הלא תפלה נאמרה בכל לשון אך הדברים אמורים על כללית עבודה הלבבות שאנו חייבים לאבינו שבשמים אשר התפלה היא אחת מחלקיה אשר כל שבט לפי לבבו ושורש נשמתו המובדלת לו עבודה לבבו מיוחדת העיר ע"ז הנרי"א במשלי ט"ז ובאר כי זה ה"י אחת מעקרי חכמת הנבואה ללמד לכל אדם את דרכו ע"פ שורש נשמתו ובאחרות ספרינו ופתיחת שערים לפרדם חכמתינו בארנו בפרט שנים עשר דרכים שונים אשר מצאנו בספרי חכמינו האמת והמוסר והחסידות בכל מצוה הכללית שבתורה והם שמש נגד י"ב שבטי ישראל ואך זה אדיר כל הפצינו כי תדע כל כיתה ומפלגה את הפצה המיוחדת מקומה ומדרגתה ותורה על האמת במדת השלום כי כמו שיש מקום במצואות אלו כן יש מקום מיוחד גם לפלגות אחרות וכי לכולם ישנן היכל הקודש באמצע אשר כל השבטים פנו אליו וכו' שמשו שבט מיוחד מועט במנון אנשיו אשר הורו משפטי ה' ושפתי כהן ישמרו דעותיהם אשר ברכו את העם בשלום וכעין עבודה השבט הזה ה"י לנו עבודת הסופרים והרבנים להרבות שלום בעולם ודי עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.

התוצאות מדברינו: לנו בני תורה רבני התלמוד זאת חובתנו להיות עבדים נאמנים להרבנות התלמודית לכל יסודי ושרשיה המקובלים לנו ולהתנדר כי מתלמידי רעיק בן יוסף אנחנו וכשמו אנו נדגלים [חז"ל במנחות העלו אותו למעלה מעלה בעין אדונינו הרעים כי כל התורה שבע"פ שבידינו אליהי רעיק הוא למד לנו כי תלמוד גדול ממעשה וכו' את ה' אלקיך תיקא לרבות תיה (והוא גם יסוד התשובה האחריתית כפי האמור ברע"ט נשא קביה) וכו' בולנו אך תלמידים אנחנו לא חכמים התורה הכתובה והמסורה אחת היא היא למעלה מן חכמי הדור. הוא עלה לפרדם האלה גם אחרי נחתמה הנבואה כי אני זאת בריתי אתם אמר ה' רוחי אשר עליך כו' עלה בשלום ויצא בשלום למד לישראל תכלית ידיעת ה' ואחדותו ואהבתו כי חייב אדם לברך על הרעה כעל הטובה כי כל מה דעברון מן שמיא לטב עבדין [פרקים רבים כתבנו בזה בספרינו הילקוט חלק דבר בעתו] וכו' בוראי בכל העה גלויה נמצא בה טובה רבה טמונה וע"כ גם על הרעה העצומה הנפשית אשר נפנעה בת עמינו עזות רסיא חוצפה יתירה אשר מצאה קן בנו במדה מרובה. העה העצומה החומרית האנת החיים האנה העניותא השולט בישראל באופן גורא מה גם בלב בניה בני תורה נבלעים שמש בין דגי הים החיים הבולעים זה את זה. על חולשת עמינו בכללה וחולשות סופריה ורבניה בפרט. על כל אלה חייבים אנו לברך את שמו הגדול הגבור והנורא באהבה ושמחה. טובה רבה לוטה בכל אלה אשר ע"י פרדם חכמתינו נוכל להתגישם. אך עתה בעלות עזות דקליפה למרום שיאה בעמינו לא ימצאו בנו גם יחודי עמנו וצדיקיה חט ועין אם נדדין במדה הזאת דקרושה ולגלות חדשות בעמינו חדשות ספרותיות אשר ידעישו לב עמינו לשוב מפשעיהם וכו' אמנם מצות התשובה המובטחה באחרית הימים קרובה לנו. אך עתה בהגיעה לנו האנת החיים עד הנפש לא יחשוב עלינו שום חשד ומעל כל מי אשר לב אדם בקרבו אם גם אנחנו נע"י פנים לגלות פרדם תקוותינו האחרות למצוא בו לנו ולעמינו גם לכל האדם הנכבאים בעלם ורמות הנשי תנחומין ומרפא. — אמנם לא לנו דלוי הכה מסורים ומפורדים להעלות על הדעת כי בכח ערמתינו וכספינו נעשה חיל לשוב לקדמותנה גם לאזיל את ארצינו החולה לנו מזה. כתיב לא בכסף תגאלי אך באלקים נעשה חיל. אבל גם זאת לנו לדעת כי לכל זמן לא עתה לנו בני תורה

שומרי תורת ה' פחדם החכמה האלקיות נושאים בנפשם סמל ודגל השלום. לברוח מן המערכה להסתר תחת התנור והכורים ולהתעלץ ולהתגדר אך שם. להרדם בורכתי הספינה. עלינו לדעת כי כח רב מצומצמה בפינו ולבבינו (כמו שביארנו בארוכה בספרינו דבר בעתו פרק י') רוח נביאי יה מנשב בלבבינו קול אלקים חיים אשר שמענו מתוך האש ירעם באזנינו דברי הנביאים והסופרים לא ימישו מפינו ואנו נתלונן על חסרון הכה כו' יעו"ש תקותי בטוחה כי כמו שעלה באחרית גלות בבל לכנסת חכמינו לעשות גדולות ע"י פיהם ולבבם להסיר משורש יצרא דע"ז מקרב עמם ולהחליש כח היצר הזה גם בכל העמים עד כי ממזרח שמש היה מהולל שם הי' ושמנו הי' נרא מאוד ונמצאו חכמים רבים ומלכים טובי לב אשר בעד זאת כבדו גם העם הנקרא שמו עליו ובורש מלך פרס משיחו הכריו הויה אלקי השמים פקד עליו לבנות בית לשמו ומי בכל עמו ויעל. כי כן נזכר לקנות בטח בהתפתחות והשתלמות האדם וע"י כנסית חכמינו אשר יעשו גדולות בפיהם ולבבם ובמטה האלקים אשר בידם לבקע ימא דאורייתא* לעקוד משורש יצרא דשנאת חנם הכוער בלבבינו אהבת עצמינו. וריב מפלנות. ולהחליש כח היצר הזה גם בין העמים אשר עלו ונתפתחו מאוד וכי ירום שם הויה ב"ה בעולם בשפה ברורה וכי הוא הויה אלקי השמים והארץ ואז ימצאו מלכי ארץ וקסרי תבל את חובתם להכריו כי ד' אלקי השמים והארץ פקד עליהם לא לבנות בית לשמו לכה אך גם להקים הריסות עמו וארצו אשר נקרא שמו עליהם, והדברים ארוכים במאמרינו. סדר ד' פרשיות של תפילין ובאחרית מאמרינו תשובת אחרית הימים המובטחה. — והגני מבקש מאת המבקרים מבלי להוציא משפט בהוללה. כי מלתי זאת הוצאתי אחר עמלי ויניעתו במסירת נפשי רכושי והוני זה יותר מליב שנים ותחלה יקראו ספרי. פתחי שערים אשר הוצאתי לאור שנת תרמ"א. וד' המאמרים. אור הננוז בחכמת האמת. ודבר שנתחדשי שהדפסתי בכנה"ג בשנת תרנ"א ע"י הרב מהר"ם, ובפרט יעיינו בספרו הילקוט ב"ה שהוצאתי לאור בשנת תרנ"ז מהספר הזה מעט עקומפ. נמצאים תחת ידי וכל הקודם זכה. המצפה לישועה

פינחס הכהן לינטופ, החופ"ק בירו.

עולים ויורדים. (ב"ה)

אך זה הוא חזון נפלא! אחינו אשר באשכנז — או אכנם בשמות אשר בחרו — האישכנזים בני דת משה, אשר עוד אבותיהם ואבות אבותיהם פרקו עול תורה, נתקו מוסדות דת, באמרו כי אלה החקים הישנים אולי התאימו לרוח העם די בארעא דישראל ודי בבבל בשעתם, אבל להם? להם הנאורים שיושבים בצל ממשלות נאורות כממשלת פרוהריך הגדול ונפוליון בונפרטי? להם החקים מעוקים, להם נחין לגדל בנים כנטעים בדעה והשכל, בכשרון מעשה, לנטלם ולנשאם בהשכלה נכהה נכהה עד שיתרוממו

* בתק"ז תקון כ"א מכואר כי כל הנפלאות שאנו מקוים לראות יהי' בומא דאורייתא ומטה הקרע ביה ימא דא קולמוס. האריך בזה אדמו"ר הגר"א בכמה מקומות ואך בדורנו התחיל לגלות גבורת הקולמוס. כנסית חכמינו צריך להיות תחלה בארץ ישראל ובעיר טבריה כמו שפסק הרמב"ם בהלכות סנהדרין פרק כ' קבלנו מרבנותינו והיא תלמוד ערוך במס' ר"ה ואת זה בידינו לעשות גם היום לו יערה החפץ הזה.

ת אליו לפי
מורים הלא
אנו חייבים
כבו ושורש
יאר מי זה
ובאחרית
וננים אשר
תורה והם
זפלה את
עוש מקום
ל הקודש
שיו אשר
עבודת
לעמו יתן
עבדים
סתלמדי
לה בעין
תלמוד
אחריות
הכתובה
גם אחרי
בשלום
דרך על
גנו בזה
ה רבה
חוצפה
דאנה
שש בין
ורבניה
שמחה.
בעלות
עין אם
שו לב
לני.
ל מי
למצוא
אמנם
נעשה
לי אך
תורה